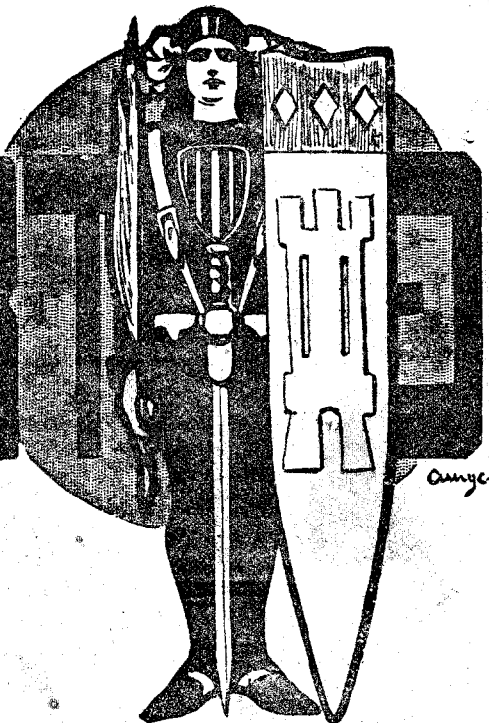

BALLARINOS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittis y Reclams
a preus convencionals

Setmanari catalá

Redacció y Administració:

Carrer de la Isla de Cuba, 27

ELIXIR VITAL

PODERÓS RECONSTITUYENT
ESTOMACAL

preparat per

Font y Torralbas

Elaborat y comprovat ab gran éxit, baix la inspecció d'illustrats facultatius, supleix ventatjosament a tots sos similars extrangers y nacionals: dona vigor, forsa y tonicitat al organisme

NOU de KOLA

GRANULADA
FONT Y TORRALBAS

Marvellós medicament antineurasténich, regulador del cor y excitant del sistema muscular: conté l'extracte complert perfectament dosificat de la Nou de Kola, ab tots sos principis actius: Cafeina, Teobromina, Roig de Kola y Tani

DIPÓSIT CENTRAL

FARMACIA Font y Torralbas:
Montesión, 19; BARCELONA

Preparació de vins y aixarops medicinals de tota classe; Especifichs nacionals y extrangers.
ESMERADA PULCRITUT EN LA ELABORACIÓ DE FÓRMULAS

Fábrica de Gas de Sitges de FRANCISCO PLANAS

Desde 'l dia 1.er del prop-vinent mes de Abril y a fi de que els meus consumidors puguin aprofitarse de las ventatjas que ofereix en economia y comoditat el cuynar per medi del Gas, regiran els següents preus:

De 1 a 29 metros de consum al mes, 0'30 ptas. m.
De 30 metros en endavant » » 0'25 » »

Delenda est Carthago

Madrid: vetaquí l'enemich. Es la nostra moderna Cartago.

L'altre dia remarcava 'l detall—detall que es tot un plan intolerable—de la nova organissació de las Normals, reservant als de la metrópoli superba totas las plassas de professors de las Normals espanyolas, totas las inspeccions provincials de primera ensenyansa, totas las Escolas de noys y noyas agregadas a las Normals. Avuy podria afegirshi mil grans nous a n'aquet rosari interminable de privilegis, de vexacions, d'exclusivismes d'aquella vila odiada que explota las Espanyas.

Tots els coneixem aquets odiosos privilegis de aquell Madrid tan descaradament separatista quan s'han de repartir els diners y els cárrechs, tan hipócrits y patrioterament unionista quan tocan a repartir contribucions.

Desde 'l privilegi directe que pagan els carrers de Madrid, els edificis municipals, els aqüeductes de la vila y fins las mesadas dels empleats del Ateneu madrileny, ab els diners de tots els espanyols (1), fins al privilegi indirecte y més trascendental de que 'l 80 per cent de ministres, diputats, governadors y empleats de tota la Espanya son madrilenys, ab lo qual se dona 'l cas ominós de que una vila retrassada meni tot l'Estat; desde la subvenció descarada fins a la hipócrita repartició dels reptils, tota la historia sense glorias d'aquella vila és una cadena de xiuladas a tots els pobles que han tingut la fatalitat de caure sota sas urpas, y principalment als que, sent més rics y treballadors, ofereixen més materia xuclable a aquell ventrell sense fons.

Madrid és la sangonera d'Espanya y ha de ser son botxí. Concentració del esperit absorbent dels pobles esteparis que vegetan callats en la messeta, encara ho és més de totas las malas passions castellanas. Més que resúm d'aquella rassa, ho és de sos defectes.

El fet aquet de la hegemonia madrilenya és indiscutible. Y no és pas el fet lo més trist, sinó la necessitat fatal d'aquet fet, donada la situació étnica y topográfica de la vila castellana.

(1) Els espanyols paguem 1.000 duros mensuals als milocas del Ateneu madrileny pera que puguin tenir forsa criats ab forsa galons, tenir els billars ben nous y passejar en cotxe per la Castellana, a la nostra esquena. Es una carga sagrada que ls governs pagan religiosament.

Hi há pobles complexes y individualistas eminentment actius, y hi há rasses simplicistas y socialistas essencialment estatistas. Els uns ho esperan tot del treball, tenint al Estat com a simple moderador de las relacions socials; els altres, parats y apátichs, tot ho esperan d'aquest Estat, criantse a sos pits. A l'un cantó Grecia, que vol el mínimum d'Estat; Inglaterra, que subordina tota lley al treball nacional; Catalunya, que exclueix de la Governació als sense ofici, abolint ipso facto l'ofici de polítich y rebutjant el concepte d'Estat com a cosa independent y sobirana. Al altre cantó Roma, que reparteix el blat a cent mil cessants al voltant del forum; els alarbs, que demanen al Estat la reglamentació del vestit y els menjars; Castella, que ha tingut sempre un exércit de polítichs al poder y un altre en la oposició, que desprecia 'l treball, y ja al sigle XIV s'omplen las montanyas de bandolers-cessants, quan l'Estat no té prou cabals pera atiparlos.

Quan una rassa és treballadora y no estatista, és diferente la situació y caracter de sa capital, perque l'Estat és per ells una garantia y no una finalitat. Però quan el poble te l'idea de que ha de viure d'un Estat al qual considera com la Providencia, llavors la posició de sa capital pot ser un perill gravíssim. Per aixó és un perill gravíssim Madrid, capital d'Espanya.

Els pobles, com els individus, necessitan materia pera nodrirse. Quan no tenen vida propia, se nodreixen del vehí. En un poble saxó, com els Estats Units, és possible improvisar sense perill una capital en mitg d'una selva: els empleats absolutament necessaris no haurán de viure del vehí; Washington no ofegarà NeW-York. Pró en un poble estatista no passarà així; acudirà a la capital artificial tothom, crepentse ab dret a ser criat als pits del Estat, de la capital; y no tenint aquésta vida propia, las turbas d'empleats haurán de saquejar als vehins, xuclant la vida de las ciutats ricas; el ventrell debilitará la periferia; Madrid escanyará a tothom.

Baix aquet concepte, l'ombra funesta de Madrid és més dolenta de lo que 's pensan els més pesimistas: ens explota y ha d'explotarnos per forsa. La regeneració ab ell no és possible.

No hem d'abandonarnos, per aixó, en l'inacció, esperant resignats la mort. Hem—al revés—de treballar pera la prompta mort de Madrid, el pop que 'ns xucia, la llagosta que 'ns delma las cullitas.

Colmado y Confitería LA PERLA

* Major, 50.--SITGES *

Tots els dias de festa elaboració de la
SENS RIVAL
PASTA DE MONA

S' avisa al públich que, despres de molts esforços y sacrificis, aquest establiment ha conseguit obtenir la venda a Sitges de l'acreditada Pasta pera sopa puré de sémola, sense barreja de fecula ni almidó, de la casa de D. Francisco Garriga, del carrer del Carme, n.º 7, Barcelona; que fou fundada en l'any 1800

Unich dipòsit a Sitges: LA PERLA

Ja fa més de 10 anys que l'Almirall defensava que la capital d'Espanya's portés a Saragossa; més ensà, un castellà tan lleal com en Reparaz defensava que es tragués de Madrid la capitalitat d'Espanya.

Pensin tots els catalans ab aixó, sobre tot las nostras classes conservadoras. Si volen matar l'arrel, desfer el cau, anihilar la causa mare de tot, inelús del centralisme, recordin aquestas senzillas filosofias. Y entre tots, destruim la nostra Cartago, la nostra fatal Cartago.

J. BARDINA

Ferms com sempre

Sabém que alguns de nostres llegidors protestan de que BALUART no fassi una campanya contrarrestant els renechs que a dojo llensa l'orga de l'abolit caciquisme, a lo qual únicament pensém oposar que la honra y cervells privilegiats que dit paper pretén negar, están molt per sobre de lo que els hi puguin calumniosament imputar qualsevol Agutzilet, o el que ha vist eclipsar la menjadora.

En segon lloch, no ens agrada ocuparnos (no po-guènt dir res de bo) de morts, y ja saben vostés que fa temps li varem insertar la esquela mortuoria.

Després, aixís com molts periódichs esperan que hi hagi algún crim per fer desseguida l'apologia tan de la víctima com del criminal, y l'anomenan desseguida *el hombre tristemente célebre* etc. etc. y portan el retrato, nosaltres creyém la missió periodística més enlairada, més civilisadora, y prefeririam deixar trossos de diari en blanch avans que ressenyar la vida y miracles de certs criminals, puig sempre resultan asquerosos. Ens hem ocupat, sempre que las circunstancias ho han exigit, de moralisar nostre municipi; hem atacat ab fermesa y a cara descoberta, tan els disbauxis, com, personalment y sense embuts, als malversadors, als que han mamat y als que han deixat de mamar a la seva sombra; ens hem posat sempre al nostre lloch: al costat de la gent honrada.

Tenim actualment al municipi, gent que mereix tota nostra confiança, millors de lo que bona part del poble es mereix, puig en general no se 'ls hi estiman en tota la seva magnitud els esforços personals que tots ells han hagut de realisar, y per altra part com que per edificar es indispensable treure primerament runas, basura y destorbs en general y in'ha trovat de tan mal treure! han hagut de remenar tanta porqueria, que si no ho haguessin fet ab el bon tacte y prudencia que ho han anat realisant, o nosaltres ens haguessim cuidat de posarla a la vista de nostres paisans sens atenuants, ens exposavam a una epidemia de tifus y un fástich general que las botigas de articles mengi-vols haurían hagut de plegar.

Aquétis han sigut fins are els nostres propòsits; mes arriba a tant el cinisme y poch respecte a la vritat de certs subjectes que ens abstenim de anomenar per no embrutar paper, y corren una mena de gent que, per tontos uns y dolents altres, son tan creguduls, que pot ser arribi el cas de veurens obligats a anomenar las cosas pels seus noms, per lletjas que siguin.

Bástalshi per are sapiguer que *el sujeto tristemente célebre* ja no ocupa el càrrech que ocupava y que segurament els tribunals de justicia es cuidarán de donarne compte y qui sab si el posarán en llochs que no pugui repetir las sevas malifetas.

Setmana Santa

Colps de ploma

Divendres Sant

L' hora baixa s' apropa: algunas portas de casas mitij barrada's, per diferents indrets del poble, apagan quelcóm els últims colps de martell que 'ls fusters deixan anar sobre 'l tapís de drap vert o negre que converteix las entradas plenas de oberturas en un casal serio y respectuós.

Poch a poch van obrintse aquelllas portas, y un olor de dissapte, que 's barreja ab el de la cera que crema; la claror de aquelllas rutinarias llantias de vidrets, que, penjadas del sostre, donan un aspecte de temple a la entrada, y el mormolleig de la gent, diu tot seguit ahónt hi há un misteri.

Aquí «En Xoxo» y «En Damo» coronant a Nostre Senyor; més enllá el «Misteri del Hort», curullat de fruytas fora de temporada: rahims y figas de moro l'omplen a vessar; per altre indret «El Sant Sepulcre», de aspecte sever, que imposa; més endavant «La Soletat», aquella Mare de Deu trista, que per Pasqua está tan riallera; detasí, en un carrer tortuós y enblanquinat de aquella setmana, aprop de la platja y en una entrada qu' enamora de neta, s' hi aixeca «La Mare de Deu dels Mariners», ab Jesús sobre sa falda, al devallar de la creu; y allá en una casa severa engalanada ab tot lo millor y enllumenada espléndidament, s' hi contempla «La Dolorosa», ab el cor atravesat per set espasas, lluhint rich mantell y méspreuhada corona

La corrúa de gent que segueix els misteris engruixa a cada moment: criaturas, que 'ls espanta las caras dels jueus; joves, que hi van a moure brometa, per alló de que fa home; altres, que hi acudeixen per curiositat; noyas que hi van ab reculliment; visitas a las administradoras; convits que 's fan pera dur atxas y altres que ja són fets; algún que altre anís que 's rosega y quelcóm de moscatell que s' engola...

Y el dimecres se 'n va, esperant la vinguda dels severs días que 'l segueixen.

Dijous Sant

Una solemnitat no acostumada; un repich fort de campanas qu'enmudeixen; una escalinata alta, magestuosa, que tapa l' altar major y el presbiteri; una enllumenació extraordinaria; els capelláns vestits diferents de lo acostumat; el cant pla, entonat per veus groixudas; una professó per dins el temple...

Y tot seguit un reculliment gros, per tot arreu: fins crech que pe 'ls carrers se sentiria el débil brunzinar de un mosquit.

El seguit entrar y sortir de gent que va y ve de iglesia a iglesia y de ermita a ermita, seguint els monuments; extés als peus dels mateixos, un Sant-Crist, gros y sever, besat per tothom...

Sols el drinch dels centims que cauhen a la safata destorba la solemne quietut del temple.

Més tart, els cants tristos entonats pe'is capelláns, ab l' apagament de las «Marías»...

De sopte, la «María» sola... y un soroll estrepitos de tenebres y garrichs-garrachs de xerrachs y de masses y martells y palmas que pican per banchs y portas, infiltra als nervis una esgarrifansa tan grossa, que fins sembla que 's presencihi l' imponent martiri del martre del Calvari.

La iglesia es va quedant boy deserta: un silenci respectuós impera.

Com un soroll de tro llunyá ressona per tot el poble: són las tenebras, que fan el primer toch pera la professó; y desseguida ja es comensa a veure per tots indrets gent mudada, nens vestits ab vesta de llustrós vellut cobert d' anticuelas y ab els cabells rissats; misteris portats per uns quants homens, veus que 's senten de dintre y peus que 'ls guían de fora.

Y surt la professó y fa sa via. Es grandiosa per sa serietat: centenars d' atxas de cera hi creman; infinitat de cucurullas arrastran cadenas, portant plats de cendra y altres atributs de la Passió, van seguint el curs que fa la típica y simbólica Vera-Creu, que, portada per aquells homens sapats y forsuts que fins espantan vestits ab sas vestas llargas y foscas, va obrint el seguici ab magestat imponenta.

Els balcóns ab sas tradicionals atxeras donan més severitat al acte.

La professó retorna a la iglesia; els misteris, a las casas; y la nit resta quieta... silenciosa...

Dimecres

L' any no 'n té pas cap més de diada tan severa com aquesta: el cel ennuolat sembla que participi de la tristor de la terra.

Las vestiduras negras que tothom porta, las típi-

cas mantellinas de las donas, l' abundor de sedas y assabatje, las caras seriosas... tot resulta propi de la solemne diada...

Tot calla. Uns cops saltejat de masses, un soroll ronch y esmortuit ressona per tot el poble: són las tenebras que cridan a Ofici.

Nostre Amo és al Monument: la esglesia es troba plena a curull; el silenci és sepulcral: solzament es deixa sentir, severa y débil respectivament, la veu ronca del «Cronista» y la suau del «Jesús» dels capelláns que cantan el «Passio».

Una professó per l' interior del temple baixa el calzer del Monument... La gent va a poch a poch buydant la iglesia, que després resta sola, trista... El Monument s' és tret y els altars han quedat sense vestiduras.

La nit s' apropa com una ombra misteriosa. La iglesia, va omplentse de donas hermosas que ab las mantellinas garbosament posadas, ab els rosaris en una má y l' atxa en l' altra, van arrengrerantse pera formar la professó. Desde la trona deixa sentirse la veu del vicari, y tothom fa cap al carrer.

La professó és lluída, hermosa, y produeix una impressió sublim: aquell be de Deu de noyas solteras, de damas casadas de totas menas y estaments, serias y bonicas, caminant pausadament y mirant per tots indrets, es magnífich, indescriptible.

La professó fa son curs ab pochs misteris y ab molts arrengradors, que van tots estarrufats, enorguillits de poguer dir a aquell estol d' hermosuras: «Endavant, senyoras donas».

El cant dels capelláns que acompanya al Sant Crist, aquell cant entristidor que se aixeca imponent per sobre de tot com un clam dirigit al Cel, encongeix el cor y produeix sensacions inexplicables.

La professó va fent sa via vers al Baluart; els blandóns de las atxeras van apagantse com per rigurós torn y el poble va quedant fosch.

Arriba la professó a la iglesia; tornan els misteris, refrescan... y tot queda trist, solitari... Sembla un poble mort...

Y al endemà... no 's pot anar pe 'l carrer, so pena de rompres *l'ansa del coll*; y al mitjdía tot és goig, tot és festa: tothom espera la nit en que las típicas caramellas han de recordar a las noyas que Pascua és arribada ab son seguit de rialleras ilusións.

JOSEPH DE ARIMATEA

Santiago de Cuba, Setmana Santa de 1903.

Cap d' any

El dia 11 va fer tres anys morí aquell home ilustre, simpátich, noble de cor, seré d' enteniment, apóstol del catalanisme, metge y catedràtich eminent que 's deya Doctor Robert y fou diputat a Corts per Barcelona y primer president de la Lliga Regionalista.

Es el tal un día trist pera Catalunya. De traïdor, com se reben las malas passadas, va rebre la causa de la patria 'l cop terrible que la mort li va donar.

Ab la mort del doctor Robert semblá que trontollava 'l catalanisme, que s' aturaba 'l moviment salvador de la patria, però ben aviat s' ha vist que l' aturada fou per l' atuiment natural de la dolorosa sorpresa. El catalanisme ha seguit y seguirá 'l camí que porta a la salvació de Catalunya, plorant el capdill, mes honrantlo ab l' acabament de l' obra que ell tingué l' honor de comensar.

Els pobles que 'n son dignes és així con hono-ran als seus ciutadans ilustres.

Descansi en pau el doctor Robert, y no oblidém may sos consells, sa bondat y sos exemples.

BALUART DE SITGES se descubreix devant las sagradas despulas del gran patrici Robert.

Desde S. Pere de Ribas

El diumenge prop passat, en el «Centre Català», l'Excm. Sr. D. Ignasi Girona president del «Institut Agrícola Català de San Isidro» de Barcelona donà una conferència sobre «bonificació dels vins» que resultà brillantíssima.

Molt avans de comensar l'acte, el local estava pleníssim de pagesos, propietaris i demés classes que componen la societat ribatana, desitjosos d'escollir la paraula de tan distingit conferenciant. A las cinch l'entusiasta president del Centre senyor Joan Cuadras obrí l'acte al ensemple que presentà al Sr. Girona, demanant als present que pareessin forsa atenció an els conceptes que's vertirían; donchs los creya altament importants pera l'per-vindre de la viticultura, principal element de riquesa dels productors ribatans.

S' aixecà l' Sr. Girona saludant al poble ribatà y seguidament comensà l' desarrotlló del tema ja esmentat dient que pera obtindre bonas calitats de vins, ja's fa precis gran mirament en escullir, dintre de las diferentes menas de ceps y sistemas de poda, aquells que sigan més a propòsit, donada la calitat de terreny, clima y demés circumstancies influyents factors en la vida del cep.

Durant aquella serie d' anys en que 'ls francesos acaparaban los vins d' aquest país, com tenían més estima las classes de més color, s' introduí la costum de trevallarlo afegint substancies pera ennegriro y aixó ho considerà y ho demostrà com era sistema dolent lo mateix que l' afany en el present d' elaborar vins que fassin forsa grau. Convé, diu, que tinguem vinyas per fer vi y no alcohol exclusivament, donchs en aquest cas val més que arrenquem 'ls ceps y sembrém patatas, remolatxas y demés plantas més a propòsit que aquells pera ayal objecte.

Si aném en una casa de camp al extranjer, us presentarán a mitja tarde, per exemple, un got de vi ab biscuits y ho trovarém agradable y en aquí no ho podem fer per quant els vins tots son mal trevallats.

Respecte al color, digué, el raim el treu principalment de las fullas; per lo tant convé espampolar els cep lo menys possible.

Altre dels punts que considerà importantíssim pera obtindre bonas classes de vins es el collir la brema ben madura y que casi sempre 'ns perdém per culhir massa aviat; sense esperar que tingan forsa aroma quina és la condició indispensable pera estar madur el raim, comprovantse xafantne un.

Madurs els raïms, debent ja de procedirse a collirlos, és quan més especial cuidado debem tenir a fi d' obtindre bonas calitats.

Creu el Sr. Girona que, en general, convé separar la rapa dels grans a fi de disminuir del líquit la gran quantitat de tanino que aquella porta, al ensemple que s' hi guanyará en grau per quant la rapa porta gran quantitat d' aygua. Deu procurarse també que una volta aixafats els raïms s' airegin forsa, conseguintse aixís que molts germens que viuen an el most al contacte ab l' aire's desarrollin millor y avans de tirar al cup deu procurarse posarhi llevaduras a de precipitar la bullici; cuidant que la temperatura no excedeixi may de trenta nou graus, máxim los que tiran la brema en baixells y sobre tot si son molt grans; donchs en los cups sota terra y enrajolats ja's refresca mes de per sí.

Convé, digué, que la bullici la fassi en el mateix cup, tot lo temps necessari, y al posarlo a las botas, apart que aquestas estigan ben netas, deuen estar continuament ben plenas y no fortament tapadas. Arribat el Jener o Febrer en quina época, com els bruscos cambis de temperatura o de temps podrian ferlo rebullir, convé trasbalsarlo dos o tres vegadas guanyantshi en bon paladar y color y allavors deuen taparse lo millor possible y fins decantarlos a fi d' evitar tota respiració pel tap.

Com tot aixó, va advertir, no és molt fácil de fer, ben fet, per qualsevol, considero de gran importancia la formació d' associacions vitícoles a fi de conseguir una gran millora en calitat y al propi temps donar als vins de cada comarca un tó especial y paregut, al revés de lo que s' obté avuy que cada poble, cada propietat y fins cada bota d' un mateix celler te un gust diferent de las restants.

Aixó és, en curt y vulgar resúm, lo que l' senyor Girona 'ns digué; no explicantho més per, en primer lloch no torser cap dels hermosos conceptes y admirables demostracions que explanà y que l'hi guanyaren un estrepitos aplauso al acabar la conferencia, y en segon terme pera no esser excessivament extens.

Després feu us de la paraula nostre estimadíssim diputat y amic Sr. Bertrán y Musitu, dient que si be en pagesia no hi entenia casi gens; no obstant en alguns viatges al extranjer tingué ocasió de presenciar que el cultiu de la vinya era portat ab més carinyo y millor inteligencia que a Espanya, degut, segons s' enterà, que al extranjer, per exemple Fransa, Italia y Suïssa, hi dominava més l' esperit de germanar entre las classes productoras, més esperit de progrés, y era protegida pel Estat, al contrari d' Espanya, que en lloch de alentar la riquesa del país, sols cuidan d' explotarlo per tots conceptes.

El president del Centre Sr. Cuadras en nom dels

presentes donà las més corals mercès als Srs. Girona y Bertrán y aixecà la sessió.

—Lo dia de Parqua de Resurrecció, dia de Sant Jordi, tindrà lloch al «Centre Català» una vetllada literari-musical y al dilluns següent al matí se celebrarán ofícis solemnes al Sant Patró de Catalunya en la Iglesia parroquial. De la part musical n' està encarregada l' «Escola Chantorum» de Vilafranca del Panadés.

—El mateix dia de Pasqua al matí, en la Iglesia parroquial celebrará sa primera Missa el nou sacerdot, fill d' aquest poble, Rvnt. Sebastiá Masó. La part musical està confiada al mestre de Capella de la parroquia de Sant Antoni de Vilanova, senyor Sans.

X. M. R.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 11 DE ABRIL

A l' hora acostumada es reuniren en el saló del Consistori baix la presidencia del senyor Batlle, els regidors senyors Misas, Marsal, Dalmau, Magrans, Carbonell Planas y Mitjans.

Oberta la sessió, el nou Segretari senyor Kies llegeix l' acte de l' anterior; tot just llegida aquesta el *compañero* Mitjans, cosí del Segretari destituït, demana la paraula per manifestar que no podia admetre de cap manera la redacció de l' acte per quan entén que se li atribueixen conceptes que no va emitir y se'n omiteixen d' altres que diu haver manifestat, demanant que el senyor Segretari llegís de nou el paragraf que fa referencia al nomenament de Segretari. Es comensà a enredar y afirmà y no afirmà a la vegada que digués que l' nomenament de Segretari quedaria nul quan el Governador tornés a reposar (?) al Julià, donchs aixó equivaldria a ser profeta y jo no'n soch.

Aclarim: el cosí li va ensenyar una llista que ell no va sapiguer apendrer y ell aquesta setmana volia haver manifestat lo que l' cosí volia que digués, no lo que ell mateix havia dit; perxó va ensopegar.

Referent a «La Palma», diu que sols va limitar-se a preguntar a la Presidencia quins motius tenia per interceptar els treballs d' edificació. (*Podian paralitzarlos; per benevolencia de l' Arcaldia no s' ha fet.*)

La denuncia llsada contra «El Prado» diu que no és tal denuncia; no més vol que l' Arcalde hi fassi donar una inspecció per veure si reuneix las condicions degudas.

Continua usant de la paraula: referintse a la comunicació del Govern Civil sobre las suspensions del anterior Segretari, es plany de que no constin en acta las sevas censuras al senyor Misas per haver aquet atacat durament als empleats y senyor Governador ab paraulas groixudas y conceptes ofensius.

El senyor Misas, previa autorisació de la Presidencia, afirma rotunda y enérgicament que el senyor Mitjans falta obertament a la vritat, tota vegada que ni va anomenar a cap empleat ni insultà al senyor Governador, donchs únicament va dir y ho sosté que la primera Autoritat civil de la provincia en la seva comunicació de referencia fa constarhi alguns errors e inexactituts y sols per defecte en els seus oïdos podia el senyor Mitjans entendre altre cosa.

Va promoure ab aquet motiu un incident entre els senyors Misas y Mitjans, comensant l' últim a fer el llastimós y ab son arranque d' anyorament (segurament del cosí) digué que la majoria pretenia ferlo passar per l' ombra convertintli lo blanch en negre y lo negre en blanch. Va ser precis que la Presidencia tallés l' incident advertint al Mitjans que no estava en lo cert en cap de las sevas afirmacions y que la majoria no coarta la llibertat de ningú, poguent tots els regidors exercir el seu dret d' explicar lo que creguin convenient.

Demana la paraula el senyor Misas per consignar que no retira cap de las paraulas que va pronunciar, puig te el suficient valor cívic per sostenir lo que diu y que el senyor Mitjans no va comprendre, pot ser per excés d' atenció.

El senyor Mitjans demana fassin constar en acta el seu vot en contra del recurs d' alsada motivat per la resolució del Governador lo qual origina protestas del senyor Misas, perque en realitat l' acort es va pendre per unanimitat, y havent votat el senyor Mitjans en pro, es del cas que s' atingui a lo que va fer y en tot cas, l' únic que es pot admetre es que es fassi constar que el senyor Mitjans s' ha arrepentit de vo-

tar lo que havia votat, però que no es admissible que constin en acta conceptes qu' estiguin en pugna ab la vritat, perque lo acordat, acordat està y no es pot dubtar de la veracitat de l' acte. Insisteix el Mitjans en fer constar el seu vot en contra, a lo qual la Presidencia no accedeix per quan l' acte na pot may interpretar d' una manera variable ni torta l' opinió de cap regidor.

El senyor Dalmau, que no estigué present a la anterior sessió, fa constar la seva adhesió a lo acordat.

Queda aprovada l' acte.

La Presidencia donà compte de la presa de possessió del nou Segretari senyor Kies y el cesse de l' interinitat del senyor Gorgas. El senyor Misas demana que consti en acta la seva proposició de que l' Ajuntament satisfet del senyor Gorgas el creu acreedor a recompensa, la qual deura ferse efectiva tan prompte l' estat precari del Municipi ho permeti. El senyor President abunda en lo mateix. S' acorda aixís y el senyor Dalmau fa constar també el seu vot de gracies envers el senyor Gorgas.

Es dona compte del cupo de consums. Igualment es llegeix una providencia de la Junta provincial referent al Mestre de noys. El senyor Batlle ofereix demanar altra vegada que es nombri Mestre efectiu, puig sense sou es per demés nombrar a ningú. El senyor Mitjans diu que si l' Ajuntament el delega es compromet a tenirlo nombrat dintre un mes, y pagat per l' Estat, a lo qual contesta el senyor Batlle que no sabia que tingués tan bona influencia y que, encara que no podia delegarlo perque es incumbencia exclusiva de l' Arcaldia y aixó seria posarse en ridícul a sí mateix, com que tots venim obligats a trevallar a favor del poble, accepta els seus valiosos serveys; aixís ho ofereix.

S' aproban estats de comptes.

Concedir permís per edificar.

El senyor Mitjans proposa que en nom dels obrers de Sitges es fassi constar el seu condol per la desgracia de Madrid y demana que l' Arcaldia trasmeti aquet testimoni al Ministre demanant es depurin responsabilitats. La Presidencia diu que de moment no és pot assegurar si hi ha responsabilitats, acondant, en resúm, associarse als sentiments manifestats pel senyor Mitjans.

No haventhi més assumptos que tractar, es donà per acabada la sessió.

El senyor Mitjans va fer riure als concurrents. No te preu, per aixó de la broma.

Noticias

Entre dugas y tres de la tarda de ahir, un gran terrabastall escampà l' alarma entre 'ls vehins propers al nou edifici que ab el nom de «La Palma» se aixeca al carrer de Santiago Rusiñol, com també entre 'ls trevalladors del propi local, que fugiren de dintre ell extremadament esverats.

La causa no era altre que, al anar a col·locarse l' últim caball de la encaballada, els pilans que la aguantan s' esdevingueren a terra, cayguent de una regular alsada y sotmoguent a dos pilans, que quedaren bastant desnivellats; no ocorreguent, per miracle y fortuna, cap desgracia.

Sr. Arcalde: ¿cóm és que vosté arrostra responsabilitat per aquets individus tan poch escrupulosos qu' en tan poch tenen la vida dels trevalladors, no assegurant, com prevé la ley, las obras que construeixen?

Consideri que si, guiat per nobles sentiments, es consent que s' tiri al dret la construcció de un edifici pera que tinguin feyna uns quants trevalladors, no per aixó ha de deixarse de vetllar per la vida dels mateixos; encar que, no obstant, esperém qu' en la vinenta Sessió, el Sr. Mitjans, tan amic de la classe trevalladora y aymant de fer denuncias pera que no pateixin els obrers (com la de la xemaneja de la fabrica de ca'n Tarrida), no perdrà pas la ocasió pera denunciar las pessimas condicions de l' obra esmentada, exigint responsabilitats y fent parar las obras fins y quan no s' hi hagi girat una visita d' inspecció per la Junta de reformas sociales.

*

Sabém que serán molts las familias forasteras que vindrán a passar las festas de la Setmana Santa y Pasqua.

*

Hem tingut el gust de veure casi acabada la hermosa senyera que, brodada per distingidas damas, alguns socis del «Prado» regalan a la colla de caramellas de dita societat.

*

Además de las duas collas de Caramellas, el dis-sapte de Gloria també surtirà a donar serenatas la orquesta del Retiro, que dirigeix el Sr. Gumà.

Las festas religiosas de la Setmana Santa se celebraran en la nostre Iglesia Parroquial ab la mateixa solemnitat del demés anys.

Durant la tarde del dijous y divendres podran visitarse 'ls monuments en las Iglesias de Sant Sebastia, Sant Joan, colegi de las Mares Concepcionistas y Iglesia Parroquial.

En la sufraganea de Campdussens també hi haurà exposat un hermós monument.

El divendres passat la Junta de Reformas Sociales va fer una visita d'inspecció a la fàbrica y pedreras que la casa Butsers y Fradera de Barcelona poseheixen en el terme de Vallcarca.

Els comisionats després de fer grans elogis de la manera qu'ha prosperat aquell desert, quedaren sumament satisfets de la inspecció; donchs ab la deguda detenció que 'l cas requereix pogueren observar en la bona forma ab que s' efectúan els treballs així en la fàbrica com en els forns y pedreras, el bon zel dels duenyos de la esmentada casa.

Arribats de l' Isla de Cuba, el diumenge passat varem tenir el gust de saludar als bons amichs y compatricis don Gervasi Magrans Magrans y don Rafael Almirall Mestre.

Ben vinguts siguin entre nosaltres els estimats sitjetans.

Durant tota aquesta setmana els aparadors de las confiterias donavan bo de veurer per la gran exposició de palmas de totes classes y també dollos, tot apropósit per la maynada per anar a beneir la palma.

També feyan molt goig las esparterias del carrer Major ab el seu bon apartament de palmons y palmas, que la gent elogiaba per la seva bona distribució.

Recomaném als nostres lectors l' anunci que en la quarta plana del present número publiquem de l'acreditada Sastreria de D. Francisco Ricart, de Vilanova y Geltrú.

Pochs establiments d'aqueixa classe's trobarian que comptin ab un assortit de género (robas y llanas) tan exténs y apropiat pera senyors y senyoras y que puguin competir ab els reduhits preus que en aquesta casa regeixen.

Devant tals ventatjas, resulta innegable que la Casa Ricart, de Vilanova y Geltrú, es troba a l' altura dels millors establiments de la capital.

Registre Civil de Sitges

Matrimonis, naixements y defuncions que se han registrat durant l' ultim mes de Mars

Matrimonis

Vicens Julio Marzá y Dallá ab Angela Ventura Vigó; Manel Vericat Segarra ab Joana Domingo Rosés; Joan Esteba Soler ab Dolors Rimbau Robert.—Total 3.

Naixements

María de la Cinta Gual Lluís, filla de Joseph y Manela; Manel Farreras Selva, fill de Antoni y Salvador; Antonia Llansó Folch, filla de Sadurní y Antonia; Joan Figuerola Arnau, fill de Jaume y Josepha; Joseph Escofet Fusté, fill de Pere y Teresa; N. Ferret Hill, fill de Joseph y Agnès; Emiliàna Fontanals Mercader, filla de Francisco y Leonor; N. Raventós Durán, fill de Joan y Tecla.—Total 8.

Defuncions

Matilde Julià Masó, 3 anys; Rosa Rovira Esteva, 1 any; N. Ferret Hill, al naixer; Rafaela Vigo Soler, 70 anys, viuda; Ramona Puig Mestre, 59 anys, viuda; Cristofol Soler Roig, 63 anys, casat. Total 6.

Noticias religioses

Demà, diumenge, á dos quarts de nou, benedicció de rams, professó y ofici, cantantse el «passio.» A dos quarts de cinch de la tarde rosari, exercicis del Via-Crucis y sermó curesmal.

Demà dilluns, á la tarde se farà lo salpàs per las masias y dimars á las quatre ofici a la vila.

Dijous Sant: á las set funció en la Iglesia de las R. R. Concepcionistas del carrer de Parelladas; á las vuit en la Iglesia de Sant Joan y á las deu ofici solemne ab música, sermó y comunió general en la Iglesia parroquial, posant-se el Senyor al monument a las dotze. A las cinch de la tarde se cantarán solemnes matines, ab las «lamentacions» y «benedictus» avaus. A las nou del vespre, sortirà la solemne professó que seguirà el curs de costum.

Divendres Sant: á las sis sermó de passió a la parroquia; á las set, funció a las Concepcionistas de las Parelladas; á las vuit, en Sant Joan. A las deu, ofici solemne de presantificat, a l' Iglesia parroquial, acabantse la funció a las dotze. A las sis de la tarde es faran las estacions del Via-Crucis. A las nou del vespre sortirà la professó dels Dolors, que seguirà el curs de costum.

Dissapte, a dos quarts de vuit comensarán las funcions de benedicció del foch nou, ciri pascual, cant de profecias, benedicció de las fonts baptismals y á las nou ofici de gloria. A las cinch de la tarde, rosari, exercicis de la sabatina y Salve al santuari del Vinyet, y á las set del vespre solemnes completes en l' Iglesia parroquial.

GRANS MAGATZEMS

Establiment de ROBAS y SARSTERIA

Gran assortit en llanería, alpacas de totes classes, drils, telas, & &: géneros de las fábricas més acreditadas d' Espanya y del Extranjer : Especialitat en equips pera núvia y articles blancs : Preus els més econòmichs; donchs pera donar una ideya exacta de la extremada baratura que regeix en aquesta casa, sols cal manifestar qu'en ella s'hi troban de venda trajos de llana, pera senyor, confeccionats, desde 7 duros!!

FRANCISCO RICART, successor de BARCELÓ:

Progrés, 8 y 10 y Sant Pau, 13 y 15; Vilanova y Geltrú

TEMPORADA D'ISTIU * * * * * ÚLTIMAS NOVELTATS

GRAN OCASIO: Venta de 17 casas, pessas de terra, ceps americáns y prestams de diner.

Las casas están situadas al carrer de Bonayre, Aygua, Jesús, Sant Bartomeu, Sant Francisco, Sant Pere, Sant Sebastia y Plassa de la Industria.

Es ven una pessa de terra situada molt aprop de aquesta vila y una gran propietat dintre aquest terme municipal.

Venda de ceps americáns de totes classes, procedents dels més acreditats vivers.

Prestams de diners a primera hipoteca.

Per negociacions dirigirse a D. Joan Llopis Milla: Carreró de Can Fals.—Cap de la Vila.—SITGES

GRAN RELLOTGERIA Y JOYERIA

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Carme, 1, y Rambla Flors, 37; Barcelona

El Fénix del Ahorro

Societat benéfica de previsió y pensions vitalicias : Verdadera mutualitat : Funciona baix la inspecció del Góvern : Domicili social: Aviñó, 7, Barcelona : Per cada pesseta que s'entregui mensualment se obtindrà als deu anys un benefici mínim de 360 pessetas, ab la ventatja de poguerse trasladar els drets a sos respectius hereus : Pera tota mena d'informes dirigiuvos al Delegat, D. Cristófol Durán.

Camisería y Corbatería

Carrer Boqueria, 32 * Barcelona

Gran assortit en camisas

corbatas, mocadors

y tots els articles

dertanyents an aquest ram

Gran baratura an els preus

LA CAMISERIA QUE VEN MES BARATO

ESPECIALITAT EN CAMISAS A MIDA